

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie), heeft bij beslissing van 9 februari 2023 de heer P. Sandler (hierna: beschuldigde) vrijgesproken van het opzettelijk de bal met de hand c.q. arm spelen waardoor de tegenstander een doelpunt of een duidelijke scoringskans wordt ontnomen tijdens de op 8 februari 2023 gespeelde wedstrijd Feyenoord – N.E.C.

Tegen deze beslissing is op 14 februari 2023 door de aanklager betaald voetbal (hierna: aanklager) beroep ingesteld. De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 28 februari 2023. Hierbij waren aanwezig de aanklager, de secretaris van de aanklager en beschuldigde, bijgestaan door de heer C. Aalbers, technisch directeur van N.E.C., de heer M. Nalbantoğlu, teammanager van het eerste elftal van N.E.C. en de heer R. Meijer, trainer-coach van het eerste elftal van N.E.C. Tevens was aanwezig de heer R. Dieperink, die als scheidsrechter tijdens de genoemde wedstrijd heeft gefungeerd, en op verzoek van de aanklager als getuige is opgeroepen en ter zitting is gehoord.

Tijdens de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de wedstrijdbeelden.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft beschuldigde op 9 februari 2023 ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 8 februari 2023 gespeelde wedstrijd Feyenoord – N.E.C. schuldig heeft gemaakt aan het opzettelijk de bal met de hand c.q. arm spelen waardoor de tegenstander een doelpunt of een duidelijke scoringskans werd ontnomen. De aanklager heeft beschuldigde daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin beschuldigde – kort gezegd – voor het spelen van één (1) wedstrijd wordt uitgesloten.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd en de zaak is op 9 februari 2023 door de tuchtcommissie mondeling behandeld. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om beschuldigde wegens het opzettelijk de bal met de hand c.q. arm spelen waardoor de tegenstander een doelpunt of een duidelijke scoringskans werd ontnomen te veroordelen en hem een straf op te leggen van één (1) wedstrijd uitsluiting.

De tuchtcommissie achtte het ten laste gelegde feit niet bewezen en heeft beschuldigde vrijgesproken.

Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft de aanklager tijdig beroep ingesteld.

3. Vordering van de aanklager

De aanklager is van mening dat de beschuldigde door de tuchtcommissie ten onrechte is vrijgesproken. Hij stelt dat er reglementair voldoende bewijs is om tot een veroordeling te komen van hetgeen aan beschuldigde ten laste is gelegd. De aanklager grondt de bewezenverklaring op de wedstrijdbeelden en de afgelegde schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter, de beide assistent-scheidsrechters en de vierde official, alsmede de ter zitting afgelegde mondelinge verklaring van de scheidsrechter. Op basis hiervan kan naar de mening van de aanklager vastgesteld worden dat beschuldigde zich op onnatuurlijke wijze breed heeft gemaakt, de bal met de arm heeft geraakt en daarmee een doelpunt heeft voorkomen. De aanklager stelt dat op basis van regel 12 van de Spelregels Veldvoetbal 2022/23 (hierna ook: Spelregels) sprake is van strafbaar hands doordat beschuldigde de bal met de hand/arm heeft geraakt door zijn lichaam op onnatuurlijke wijze groter te maken.

De aanklager stelt daarbij dat de positie van de arm van beschuldigde geen gevolg is van, of kan worden gerechtvaardigd door, de beweging van het lichaam van de speler voor die specifieke situatie. Door de arm in een dergelijke positie te hebben, heeft beschuldigde het risico genomen dat de hand c.q. arm geraakt wordt door de bal en dit bestraft wordt. De aanklager interpreteert voorgaande als opzettelijk hands in voorwaardelijke zin en komt daarmee tot het bewijs van het opzettelijk de bal met de hand c.q. arm spelen als gevolg waarvan een doelpunt wordt voorkomen.

De aanklager handhaaft de eis in eerste aanleg en verzoekt de commissie van beroep beschuldigde een uitsluiting van één wedstrijd onvoorwaardelijk op te leggen.

4. Verweer van beschuldigde

Beschuldigde is het niet eens met hetgeen aan hem ten laste is gelegd en heeft – kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Beschuldigde stelt dat er geen sprake is van het bewust willens en wetens de bal uit het doel slaan met de hand. Beschuldigde heeft ter zitting naar aanleiding van de getoonde beelden aangegeven dat hij niet goed gepositioneerd stond op het moment dat de bal uit de kluts bij een tegenspeler komt en hij alsnog probeerde in te draaien om met zijn voet de bal te blokken op het moment dat zijn tegenspeler de bal wil schieten. Beschuldigde geeft daarbij aan dat, doordat hij indraait en met zijn linkervoet probeert te blokken, zijn rechterarm op natuurlijke wijze meebeweegt en wat omhoogkomt en de bal vervolgens ongelukkig tegen zijn rechterarm komt. Dit gebeurde echter niet opzettelijk, hij heeft niet bewust een beweging met zijn hand naar de bal gemaakt. Beschuldigde geeft ook aan dat het allemaal erg snel ging en er van minder dan een meter afstand op doel werd geschoten zodat hij verder geen tijd had om ergens over na te denken behalve dat hij de bal wilde blokken met zijn voet.

Namens beschuldigde wordt verder gesteld dat het gezichtsveld van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter werd belemmerd doordat er een kluwen van spelers voorstond en ook het been van beschuldigde het zicht van de arbitrage blokkeerde.

Namens beschuldigde zijn tijdens de zitting tevens nog enkele beeldfragmenten ingebracht van volgens hem vergelijkbare situaties waarbij sprake is geweest van natuurlijk gedrag van een speler die niet bestraft zijn door de scheidsrechter. Beschuldigde stelt zich op het standpunt dat in zijn geval ook sprake is geweest van natuurlijk gedrag.

Beschuldigde stelt zich op het standpunt dat een strafschop en een gele kaart voldoende was geweest. Een rode kaart vindt hij een te zware sanctie. Daarom moet volgens beschuldigde vrijspraak volgen.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

In regel 12 van de Spelregels is (op pagina 60) onder de aanhef 'Het ontnemen van een doelpunt of een duidelijke scoringskans' het volgende bepaald:

Als een speler de tegenpartij een doelpunt of een duidelijke scoringskans ontnemt door strafbaar hands te maken, dan wordt de speler van het speelveld verwijderd, ongeacht de plaats van de overtreding.

Voorts wordt in de Spelregels (op pagina 56) nader aangeduid welke vormen van hands een overtreding opleveren en dus als strafbaar hands worden gezien.

Het is een overtreding als een speler:

- *De bal opzettelijk raakt met zijn hand of arm, bijvoorbeeld door het bewegen van de hand of arm richting de bal;*
- *De bal met de hand / arm raakt als deze het lichaam op onnatuurlijke wijze groter maakt. Een speler wordt beschouwd het lichaam op onnatuurlijke wijze groter te hebben gemaakt als de*

positie van de hand / arm geen gevolg is van, of kan worden gerechtvaardigd door, de beweging van het lichaam van de speler voor die specifieke situatie. Door de hand/arm in een dergelijke positie te hebben, neemt de speler het risico dat de hand / arm geraakt wordt door de bal en dat dit bestraft wordt;

- (...).

De aanklager heeft beschuldigde ten laste gelegd het opzettelijk de bal met zijn hand c.q. arm spelen waardoor de tegenstander een doelpunt of duidelijke scoringskans wordt ontnomen. De tenlastelegging is aldus toegespitst op de eerstgenoemde variant van strafbaar hands. Dat is desgevraagd bij de mondelinge behandeling in beroep door de aanklager bevestigd. Nu andere vormen van strafbaar hands niet ten laste zijn gelegd door de aanklager, zal de commissie van beroep daar verder geen oordeel over geven en zich beperken tot de vraag of kan worden bewezen dat de beschuldigde opzettelijk de bal met zijn arm c.q. hand speelt waardoor de tegenstander een doelpunt of duidelijke scoringskans wordt ontnomen.

De commissie van beroep stelt voorop dat niet is gebleken dat beschuldigde de intentie had om de bal daadwerkelijk met de arm te spelen. Om tot een bewezenverklaring van opzet te kunnen komen is minstens opzet in voorwaardelijke zin vereist. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is sprake als de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat het gevolg zal intreden. Het gaat er dan om of beschuldigde bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard op het spelen van de bal met de arm waardoor de tegenstander een doelpunt wordt ontnomen.

Op basis van de beelden en het dossier kan vastgesteld worden dat beschuldigde in het zestienmetergebied een schot van de tegenstander, die op korte afstand van beschuldigde staat, probeert te blokken door met zijn lichaam in te draaien en de bal tijdens die actie tegen zijn rechterarm komt en beschuldigde daarmee een doelpunt voorkomt. De aanklager stelt dat het opzet bewezen kan worden in voorwaardelijke vorm en hecht daarbij veel waarde aan de verklaring van de scheidsrechter. De scheidsrechter verklaart dat beschuldigde de bal met de arm raakt doordat beschuldigde zijn lichaam op onnatuurlijke wijze groter heeft gemaakt. Door zijn arm in een dergelijke positie te houden, heeft beschuldigde volgens de scheidsrechter het risico genomen dat de arm geraakt wordt door de bal, en omdat er een scoringskans werd ontnomen is er naar zijn mening sprake van strafbaar hands.

De omstandigheid dat beschuldigde zijn lichaam op bepaalde wijze indraait en zijn arm in een dergelijke positie houdt en daarmee het risico neemt dat de bal zijn arm raakt, leidt niet per definitie tot het oordeel dat beschuldigde voorwaardelijk opzet heeft gehad en welbewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard op het spelen van de bal met de arm. Voor het oordeel of sprake is van voorwaardelijk opzet zijn de omstandigheden van het geval bepalend. Het dossier en de beelden bieden naar het oordeel van de commissie van beroep onvoldoende aanknopingspunten om te kunnen vaststellen dat beschuldigde welbewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat hij de bal met de arm zou spelen. De commissie van beroep neemt daarbij in het bijzonder in aanmerking dat de bal van zeer dichtbij en met hoge snelheid op beschuldigde afkomt en beschuldigde in een fractie van een seconde daarop anticipeerde en het schot wilde blokken met zijn been door zijn lichaam in te draaien. De commissie van beroep heeft – anders dan de aanklager – niet de overtuiging dat de overtreding opzettelijk is begaan, ook niet in de vorm van voorwaardelijk opzet. Dat staat aan een bewezenverklaring in de weg, omdat opzet als bestanddeel in de tenlastelegging is opgenomen en een andere vorm van strafbaar hands niet is tenlastegelegd.

6. De beslissing

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld, met verbetering van gronden. De commissie van beroep spreekt beschuldigde vrij van het aan hem ten laste gelegde.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van de KNVB.

Aldus beslist op 28 februari 2023 door mr. [REDACTED], voorzitter, [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.